

Psalm 137

1. Nad rzekami Babilonu, tam siedzieliśmy i płakaliśmy, wspominając Syjon.
2. Pośród wierzb tamtej krainy zawieszaliśmy nasze harfy.
3. Bo tam żądali od nas pieśni ci, którzy nas zniewolili, pieśni radosnych – zaśpiewajcie nam jakąś pieśń Syjonu.
4. Jakże mamy śpiewać pieśń Haszem na obcej ziemi?
5. Jeżeli zapomnę o tobie, Jeruzalem, niech moja prawica zapomni swojej wprawy.
6. Niech mi język przyschnie do podniebienia, jeślibym nie pamiętał o tobie, jeślibym nie wyniósł Jeruzalem ponad największą moją radość.
7. Pamiętaj, Haszem, potomstwu Edomu dzień Jeruzalem, gdy mówili: Zburzcie, zburzcie, aż do jej fundamentu.
8. O, córko Babilonu, ty sama jesteś spustoszona. Naprzód dąży ten, który ci odpłaci współmiernie za to, co nam wyrządziłaś.
9. Naprzód dąży ten, kto schwyci i roztrzaska niemowlęta twoje o skałę.

Wszelkie prawa zastrzeżone. To tłumaczenie jest wersją roboczą, przeznaczoną wyłącznie do użytku podczas wykładów w Internetowej Jesziwie Pardes.